

DJØF

Politikudviklingsgruppen i SFA/DJØF

Nørre Voldgade 94, 1. sal

1358 København

Den 13. marts 1996

Til Enhedslisten

Vedr.: Aldersdiskrimination

Regeringen har i begyndelsen af 1996 fremlagt et lovforslag om forbud mod diskrimination af visse grupper på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget retter sig mod diskriminering af køn, race og seksuel orientering. Regeringen har ikke haft andre grupper i tankerne, som også kunne have behov for den samme beskyttelse mod diskriminering på arbejdsmarkedet – og her tænkes på aldersdiskrimination, som finder sted på såvel det private som på det offentlige arbejdsmarked.

Vi er en gruppe samfundsvidenskabelige kandidater, der siden Niels Waage udvalget's nedsættelse har forsøgt at gøre beslutningstagerne opmærksomme på aldersdiskrimination. Men vi har oplevet, at der har været en udbredt ulyst til at tage det politiske problem – det, at kassere mennesker der er fyldt 40 år til stillinger inden for det offentlige – alvorligt.

I første omgang henvendte vi os til Akademikernes Centralorganisation (AC), der er repræsenteret i Niels Waage udvalget for at anmode om, at aldersdiskrimination ville blive taget med i det kommissorium, der foruden at skulle se på ansættelsesretlige regler, også skulle komme med forslag vedr. køns- og race-diskrimination på arbejdsmarkedet. AC meddelte os, at man ikke ville fremlægge noget uden at der kom en anmodning herom fra en delforening. For vores vedkommende var det Overenskomstforeningen i Danmarks Jurist- og Økonomforbund der skulle sparke anmodningen op igennem systemet.

Deres begrundelser for ikke at ville gøre det, var uholdbare – f.eks., at der her kun var tale om en sammenskrivning af ansættelsesretlige regler, selvom det tydeligt fremgår af kommissoriet, at udvalget kan foreslå nye ansættelsesretlige regler.

I sommeren 1995 blev det offentliggjort, at arbejdsministeren Jytte Andersen ville fremsætte et lovforslag vedrørende diskrimination af udlændinge/indvandrere.

I den anledning henvendte vi os til arbejdsministeren for at gøre opmærksom på, at aldersdiskrimination har lige så store menneskelige og økonomiske omkostninger, som enhver anden form for diskriminering.

Vi mente, at der burde være den samme beskyttelse i lovgivningen for enhver anden form for diskriminering.

Men der skete det besynderlige, at arbejdsministeriet lagde afstand til, men benægtede dog ikke, at aldersdiskrimination forekommer.

Vi blev mødt med underlige argumenter for, hvorfor der ikke kan forekomme aldersdiskrimination, og hvorfor man ikke ønsker at give den samme beskyttelse som andre grupper i dette samfund.

Tirsdag den 23. januar 1996 på Roskilde Højskole vedstod arbejdsminister Jytte Andersen, at der på såvel det private som på det offentlige arbejdsmarked forekommer aldersdiskrimination. Arbejdsministeren ønskede ikke at lovgive mod aldersdiskrimination, fordi det efter hendes opfattelse ikke nytter noget – underforstået at der alligevel ville blive diskrimineret på grund af alder uanset lovbestemmelse.

Vi finder dette argument interessant, fordi man så også kunne sige, at man ikke behøver forbudsbestemmelser mod diskriminering af køn eller race, for det nytter alligevel ikke noget.

Vi er enige med arbejdsministeren i, at en forbudsbestemmelse ikke er nok til at løse aldersdiskriminationsproblemet, men vi mener, at den kan være med til at ændre holdning